

Elysanomat 4-5 2020, Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry

Elysanomat

ELYn tiedote 4-5 2020

Sisällysluettelo

- s. 3 Jännittääkö *Antero Rasilainen*
- s. 4 Nuijan varressa *Pekka Kiviranta*
- s. 5 Älä pelkää *Ulla Latomäki*
- s. 6 Itsensä tutkiminen *Harri Kuhalampi*
- s. 9 Rakkaat ystävät... *Jarmo Happonen*
- s. 11 Iskulauseita ja Sanaa *Markku Arola*
- s. 12 Lähetys tuli lähelle *Merja Kramsu*
- s. 14 Tapio Turunen, muistikirjoitus *Kosti Kallio*
- s. 15 Joulun Valo -mainos / Joulukeräys
- s. 16 Lähetysterveiset Kullamaalta
Antero Rasilainen
- s. 17 Vuosikokousuutinen
- s. 18 Tapahtumakalenteri

Kannen kuvat

Virpi Tuominiemi, Ylistaron kirkko

Elysanomat

Toimituksen sähköposti: ely@evangeliset.net

Lehden toimitus: Elyn työntekijät

Taitto: Virpi Tuominiemi

Painopaikka: PunaMusta Oy, Oulu

ISSN-L 1799-9731

ISSN 1799-9731 (painettu)

ISSN 1799-974X (verkkojulkaisu)

Elysanomat on Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry:n jäsenlehti.

ELYn työntekijät:

Erja Kalpio, pastori

Lemmikintie 5, 58700 Sulkava

p. 045 675 8917

Sähköposti: erja.kalpio@evangeliset.net

Satu Kivisaari, aluejohtaja

Teikarintie 29, 62170 Lakaluoma

p. 050 563 6079

Sähköposti: satu.kivisaari@evangeliset.net

Harri Kuhalampi, pastori

Koulukatu 5 C 49, 33200 Tampere

p. 040 585 6695

Sähköposti: harri.kuhalampi@evangeliset.net

Antero Rasilainen, toiminnanjohtaja

Kaitatie 6, 45610 Koria

p. 045 134 4634

Sähköposti: antero.rasilainen@evangeliset.net

Toimisto:

Kokkolantie 12, 43500 Karstula

Virpi Tuominiemi, toimistonhoitaja

p. 040 415 9416

Sähköposti: ely@evangeliset.net

Pekka Kiviranta, puheenjohtaja, Parolantie 9 J, 02200 Espoo

Ulla Latomäki, varapuheenjohtaja, Makasiinikuja 4, 62100 Lapua

Päätili:

K-S OP IBAN FI28 5114 0220 0343 69

Rahankeräyslupa

Luvan saaja: Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry (2243354-4)

Luvan myöntäjä: Poliisihallitus

Luvan nro: RA/2019/603

Myöntämisaikakohta: 10.8.2019

Toimeenpanoaika: 10.8.2019-9.8.2021

Toimeenpanoalue: Koko maa pois lukien Ahvenanmaa

Toimeenpanija: Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry

Kerätyt varat käytetään yhdistyksen lähetystyön kohteissa seurakuntatyöhön (julistus- ja opetustoiminta, musiikkityö), orpotyöhön, koulutustoimintaan, diakoniseen avustustoimintaan sekä rakennusprojekteihin (mm. kirkko- ja koulurakennukset). Yhdistyksen lähetyskohteita ovat Venäjä, Viro, Israel, Kongo ja Sambia. Lisäksi varoja käytetään yhdistyksen kotimaan työhön, johon sisältyy kaikenikäisille suunnattu jumalanpalvelus-, seurajuhla- ja kokoontumistoiminta (esimerkiksi lähetyspiirit), musiikkityö (mm. kuoro- ja musiikkiryhmätoiminta sekä laulutahtumat), raamattukoulutus, lapsi-, varhaisnuoriso- ja perhetyö (mm. leiritoiminnan muodossa), diakoninen toiminta, retkitoiminta, nais- ja miestapahtumien järjestäminen sekä maahanmuuttajatyö. Varat käytetään edellä kuvattuun työhön liittyviin palkkakuluihin ja muihin välittömiin toimintakuluihin, materiaalikuluihin, tapahtumajärjestelykuluihin, rakennushankkeisiin ja muihin kiinteistökuluihin, diakoniatyöhön, hätäapuun sekä koulutuskuluihin. Varoja voidaan käyttää myös yhdistyksen toiminnasta tiedottamiseen.

Kerättävät varat on tarkoitus käyttää samalla tai seuraavalla tilikaudella. Esim. joulukeräyksen tulot tilitetään tilinumero IBAN FI06 5114 0220 0380 63.

Jännittääkö?

Tunne on monille tuttu. Jännittäminen. Varsinkin lapsissa sen näkee, mutta kaiketi se on tuttu tunne monen vatsanpohjassa iän karttuessaakin. Odottaminen ja jännittäminen liittyvät yhteen. Tunne voi olla pelokas tai innostunut, riippuen siitä, mitä odotetaan. Voi olla, että lopputulos on jo tiedossa ja nyt odotetaan vain että se käy toteen. Kalamiehen jännitys purkautuu kun saadaan saalista – kuten kuvasta näkyy. Iloa. Kiitollisuutta. Pienestäkin. Yhdestäkin saaliista.

Elämämme muuttui tänä keväänä radikaalisti. Kaikkien ihmisten elämä. Maailmanlaajuisesti. Meidät pyysäytettiin, meitä puhuteltiin. Ja puhutellaan yhä. Meitä jännittää, mihin suuntaan tilanne kääntyy. Jännityksen ja pelon aiheita on varmasti itse kullakin. Lehden mainos, jossa suuren kasvokuvan kanssa kysytään: Miten minun käy? on pysäyttävä. Moni miettii tätä juuri yksilötasolla. Miten minun käy? Miten minä selviän? Seuraavaksi kysymys laajenee omaan perheeseen, läheisiin, rakaisiin, tuttuihin lähellä ja kaukana. Miten meidän käy? Tulevaisuus on epävarma ja pelottava. Jännittää.

Myös kirkossa meillä on sama tunnetila. Jännittää. Kysymyksiä on enemmän kuin vastauksia. Talouden tilanne huolestuttaa, mutta se ei saisi olla suurin huolestus. Vaan ihmiset. Elämä arjessa ja se, miten

me yksittäisinä kristittyinä ja kirkkona kohtaamme, tuemme ja huomioimme lähimmäisemme. Emme ole onnistuneet, se täytyy myöntää. Vihapuhetta kirkossa? Kuka olisi uskonut, että senkin päivän näemme ja kuulemme? Ystäväni sanonta: "Evankeliumia ei voi julistaa käsi nyrkissä" on palannut mieleen. Missä on armo? Missä on ilo? Missä on se evankeliumi, joka ei vaadi, ei ahdistista eikä purista vaan vapauttaa iloon ja elämään? Eihän Jumala ole muuttunut, eihän? Eikö niin, että Jumalan sanan lupaukset ovat säilyneet vuosisadasta ja jopa vuosituhannesta toiseen. Raamatusta luemme: *Minulla on omat suunnitelmani teitä varten, sanoo Herra. Minun ajatukseni ovat rauhan eivätkä tuhon ajatuksia: minä annan teille tulevaisuuden ja toivon. Silloin te huudatte minua avuksenne, te käännytte rukoillen minun puoleeni, ja minä kuulen teitä. Te etsitte minua, ja te löydätte minut!* Jer.29:11-13 Olisiko nyt myös meidän aikamme? Olisiko tuo Jeremian ennustama aika nyt? Nyt me huudamme avuksi Jumalaa, nyt me haluamme kääntyä hänen puoleensa ja hän on luvannut kuulla, auttaa ja tulla löydetyksi. Ihana evankeliumi, otetaan se todesta.

Kyllä meitä Elyssäkin jännittää. Monikin asia. Mekin olemme jonkun lapsia, meillä on omat rakkaamme ja aiheemme jännittää. Emme elä missään "Ely-kuplassa" vaan elämme sitä samaa ihmisen elämää kuin kaikki muutkin ihmiset. Voi olla rahahuolia, terveyshuolia, ihmissuhde ongelmia, murheitakin. Ei Jumala ole meille antanut mitään erivapautta olla osattomia ihmisen osasta, johon kuuluu myös kuolema, kaipaus ja

ikävä. Mutta sitten tulee se suuri ero, ero siihen, miten maailman ihmiset surevat tai murehtivat. "... ettette murehtisi niin kuin muut, joilla ei toivoa ole." Vaikka on tunteita, - ja hyvä niin, niin kaiken keskellä, joka ainoa päivä meillä on tietoisuus siitä, että yhtä asiaa ei tarvitse jännittää eikä pelätä. Sitä, että kohtaamme Jumalan. Me tiedämme, että *Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa*. Ja siksi Jumalan kohtaamista ei tarvitse pelätä. Me tiedämme, häntä ei tarvitse kohdata yksin. Kristus on kanssamme. Vähän samalla tavalla kuin tällä viikolla kun olin tyttärenyt-täreni kanssa hammaslääkärissä. Kyllä se jännitti. Pelottikin. Mutta hoitaja sanoi: Ei tarvitse pelätä, ei tehdä mitään pelottavaa, katsotaan vain, että kaikki on hyvin. Niin ystävä. Tätä tarkistusta Jumala haluaa sinullekin tehdä. Tarkistaa, että kaikki on hyvin. Ja kaikki on hyvin, koska Kristus kuoli oikeaan aikaan meidän jumalattomien puolesta. Siksi ei tarvitse jännittää. Eikä pelätä. Kaikki on hyvin. Tämä on se uutinen, jonka haluaisin itse kuulla. Tämä on se uutinen, jonka haluan sinulle kertoa. Rohkaista sinua, jota jännittää ja ehkä pelottaakin. Nyt tarvitaan ystävyttä ja yhteyttä. Niin kirkossamme kuin arjessamme. Kohtaamista, kunnioittamista, luottamista. Heille, jotka tänään elävät konkreettisesti kuoleman varjon maassa haluan sanoa, Jumala ei sinua hylkää. Ei milloinkaan. Evankeliumi kuuluu sinulle, armo ja ilo on annettu meille elämän voimaksi. Siksi, Paavalin sanoin: **Rohkaista kaa siis toisianne näillä sanoilla**. Millä sanoilla? No Jumalan iankaikkisen elämän sanoilla, Raamatun sanoilla. Sinun. Antero

Nuijan varressa

Muuttukaa – mukautukaa. Kaksi sanaa, jotka näyttäisivät olevan hyvin lähellä toisiaan. Nykyisestä tilanteesta pitäisi mennä johonkin suuntaan, jokin pitäisi tulevassa olla toisin. Roomalaiskirjeessä (tai oikeammin sen suomennoksessa) Paavali varoittaa mukautumisesta ja rohkaisee muutokseen: *Älkää mukautuko tämän maailman menoon, vaan muuttukaa, uudistakaa mieleltänne niin että osaatte arvioida, mikä on Jumalan tahto.* (Room.12:2)

Älkää siis ottako elämän malliksenne sitä, mitä näette ympärillänne tapahtuvan. Toiseen suuntaan teidän tulee muuttua, kasvaa.

Myös 10 käskyn laki ohjasi samaan. Mooseksen johdolla israelilaiset olivat palaamassa orjuudesta takaisin luvattuun maahan. Siellä he kohtaisivat ihmisiä, jotka toimivat toisella tavalla. Mutta Jumala ilmaisi kansalleen tahtonsa. Näin teidän tulee toimia, ette saa ottaa oppia niiltä, jotka toimivat toisin. Siihen 10 käskyn laki ohjasi.

Tämän rohkaisun Paavali nyt sitten antoi kristityille. Vaikka ihmiset teidän ympärillänne toimivat toisin, niin te ette saa mukautua siihen, vaan teidän on muututtava, uudistuttava Jumalan tahdon suuntaan. Siihen Pyhä Henki tahtoo teitä johdattaa.

* * *

Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry on 12-vuotias. Tänä aikana toiminta on laajentunut ja saanut uusia muotoja, moni toimintamuoto on vakiintunut. Moni on löytänyt oman paikkansa, hengellisen kotinsa ELYn piirissä. Se on hieno asia.

Mutta me tiedämme, että elämä ympärillämme muuttuu. Kun viimeksi kirjoitin tälle palstalle, näköala oli toivorikas, moni asia kertoi hyvästä kehityksestä, Raamattu-luentoja, kirkkopyhiä, seuroja, leirejä. Mutta sitten kaikki pysähtyi. Kirkkopyhät peruuntuvat, seuroja ei pidetty, leirit oli peruttava. Korona pysäytti kaikilla yhteiskunnan sektoreilla toimintoja. Toisten ihmisten kohtaamisessa piti noudattaa annettuja ohjeita. Riskiryhmiin kuuluville rajoitteet olivat tiukat ja selkeät.

Moni asia oli kovin toisin. Kun ei edes läheisiä sukulaisia voinut tavata, lapsenlapsia halata.

* * *

Muuttuneessa tilanteessa seurakunnat ja kristilliset järjestöt etsivät uusia toimintatapoja. Sillä tehtävä ei ole muuttunut. Sanoma Jumalan rakkaudesta Kristuksessa Jeesuksessa kuuluu kaikille. Siitä nousevia rohkaisun sanoja on kuulutettava. Mutta miten, kun ihmiset eivät voi tulla kirkkoon? Yleisradio onneksi reagoi tilanteeseen, ja joka sunnuntai lähetettiin jumalanpalvelus televisiosta. Netti eri muodoissaan tarjosi mahdollisuuksia, ja niihin moni tarttui innokkaasti. Paljon tehtiin, mutta korvasiko se mitenkään ”ihmisen ikävää toisen luo”. Ikävin asia on, että ei ole vielä näköpiirissä hetkeä, jolloin tilanne ratkaisevasti muuttuisi. Toki toivo on. Merkkejä rokotteesta ja sen vaikuttavuudesta uutisoidaan. Mutta entistä useampi tuntuu ajattelevan, että entiseen ei ole paluuta. Ei seurakuntien elämässä, eikä ehkä järjestöissäkään.

* * *

Tulevan syksyn suuri haaste ELYssä on pysähtyä näiden kahden – älkää mukautuko, muuttukaa – äärelle. Työntekijöiden kesken asiaa jo valmistellaan ja hallitus on siitä kokouksissaan pariin kertaan alustavasti keskustellut. Onko ELYn toimintaan tullut jotakin sellaista, joka vie jotenkin sivuraiteille, voimia ja aikaa tärkeimmältä? Ja mitkä ovat ne mahdolliset uudet tavat toimia uudessa tilanteessa? Se lienee selvä, että oleellista on toisten kristittyjen kohtaaminen. Yhdessä oleminen, laulaminen, rukoileminen jne. antavat voimia, rohkaisevat, lohduttavat, innostavat. Nyt on aika jokaisen kristityn rukoilla oman kotiseurakunnan ja sen työntekijöiden ja luottamushenkilöiden puolesta. Samoin oman hengellisen kodin, vaikkapa ELYn, sen työntekijöiden (ihan nimeltä mainiten) ja vastuunkantajien, myös hallituksen puolesta. Jotta me kristittyinä, seurakuntina, järjestöinä löytäisimme oikeat tavat toimia muuttuneessa tilanteessa, jotta osaisimme arvioida, mikä on Jumalan tahto ja rohkeasti toimisimme sen mukaan.

Pekka Kiviranta

Älä pelkää

Viime aikoina moni on kertonut tulevaisuuden suunnitelmistaan aika varoen ja jos -sanalla varustettuna. Koronavirus on tuonut epävarmuutta ja moni ahdistuu pelkästä korona sanastakin, koska se on tuonut arkeen aivan uudenlaisia muutoksia; nyt pelätään pandemian jatkuvan, etätyöt ahdistavat. Moni kaipaa työympäristöä, normaalia elämää, toisten ihmisten tapaamista.

Viruksen myötä olemme tajunneet, kuinka haavoittuvia olemme. Virus ei valikoi, kehen se iskee, kuka tahansa voi sairastua.

Me kristityt voimme kuitenkin valita, annammeko vallan pelolle vai uskolle. Puolisoni totesikin, että ehkä ne, jotka eivät usko Jumalaan ja rukouksen voimaan, pelkäävät vielä enemmän. Myös tiedotusvälineet voivat lisätä pelkoa kertoessaan tartuntojen jatkumisesta, lisääntymisestä.

Mutta Jumala johdattaa meidät pelottavienkin asioiden ja aikojen läpi, kunhan käänämme katseemme Kristukseen.

Varpusia saa kolikolla kaksi, mutta yksikään niistä ei putoa maahan, ellei teidän Isänne sitä salli. Teidän jokainen hiuskarvannekin on laskettu. Älkää siis pelätkö. Olettehan te arvokkaampia kuin kaikki varpuset. Matt. 10:30-31

Pelon aiheita on monia. Vanhemmat pelkäävät, miten pienet eka-luokkalaiset pärjäävät, lapset itse jännittävät koulun alkua, uuteen kouluun siirtyvät pelkäävät muutoksia, opiskelijat miettivät, miten he pääsevät opiskeluissa alkuun etänä, häitä ja muita juhlia siirrettään koronan vuoksi. ELYn ja seurakuntien tilaisuuksien järjestäjät miettivät, tohtivatko ihmiset tulla koronan takia. Ja kaikki nämä syyt ovat todellisia, ei niitä voi vähätellä tai sanoa, että pelkästään reippaalla otteella voit voittaa pelkosi.

Pelko voi olla myös hyvä asia. Se varjelee meitä joutumasta vaaraan. Mutta elämää hallitseva pelko kahlitsee, rajoittaa mahdollisuuksia, jähmettää meidät paikoilleen. Ajatukset eivät toimi, me käperryimme, syytämme toisia ja ympäröivää maailmaa...

Yksi kauneimmista ja lohdullisimmista sanapareista on "älä pelkää". On sanottu, että se esiintyy Raamatussa 366 kertaa – vuoden jokaiselle päivälle oma rohkaisu. Siis jokaisena päivänä voi hapuilla oman pelkonsa keskellä. Sillä toki pelkoja meillä on: pelko sairastumisesta, pelko lasten ja lastenlasten turvallisuudesta ja mitä milloinkin.

Jeesuksen sanomana "älä pelkää" kertoo, että Jumala tietää, mitä pelkään. Se kertoo myös, että hän on lähelläni rohkaisemassa ja että on mahdollista elää tämänkin vaiheen läpi ilman pelkoa.

Kun enkeli Gabriel ilmestyi nuorelle teinityttö Marialle Galileassa, pelko liittyi siihen, että hänen elämänsä tulisi muuttumaan suuresti. Miten hän siitä selviäisi.

Marian kihlattu Joosef harkitsi hylkymistä avioeroa. Marian odottama lapsi ei ole Joosefin. Jos hän tekisi asiasta julkisen, Mariaa uhkaisi kivityskuolema. Mitä hän tekisi? Hänkin sai rohkaisun: "Joosef, Daavidin poika, älä pelkää ottaa Mariaa vaimoksesi."

Paimenet pelästyivät yöllistä näkyä, mutta heille sanottiin: "Älkää pelätkö.. "

Älkää siis huolehtiko huomispäivästä se pitää kyllä itsestään huolen. Kullekin päivälle riittävät sen omat murheet. Matt. 6:34

Me teemme suunnitelmia, ja on turvallista, kun elämä kulkee niiden mukaisesti. Mutta harvoin elämä menee ihan niin kuin olen suunnitellut. Tielle ilmestyy yhtäkkiä aivan ennakoimatta isoja esteitä, jossa sitä rukousta kysytään. Ei kuitenkaan pidä antaa ihmispeleon tai muun pelon estää Jumalan suunnitelman toteutumista omassakaan elämässä.

Meille suunnitteleville ja tulevaan varautuville Jeesus sanoo "Älkää huolehtiko." Ei hän kiellä meitä suunnittelemasta ja varautumasta pahoja päiviä varten. Jeesuksen sanojen ydin on siinä, että meidän ei tule jättää tulevaisuuden toivoamme oman valmistautumisemme varaan. Joka tapauksessa Jeesus pitää meistä huolen lupauksensa mukaan, pelkäämme tai emme. Hän ei meitä jätä.

Tiivistelmä Ulla Latomäen alkuhartaudesta hallituksen kokouksessa 10.8.

Itsensä tutkiminen

Matt. 21: 28–32

Jeesus sanoi ylipapeille ja kansan vanhimmille:

”Mitä te tästä sanotte? Eräällä miehellä oli kaksi poikaa. Hän meni toisen luo ja sanoi: ‘Poikani, mene tänään viinitarhaan työhön.’ ‘En minä halua’, poika vastasi. Sitten hän kuitenkin tuli toisiin ajatuksiin ja meni.

Isä meni toisen pojan luo ja sanoi tälle saman. Poika vastasi: ‘Menen kyllä, isä’, mutta ei mennytkään. Kumpi näistä kahdesta teki, mitä hänen isänsä tahtoi?”

”Edellinen”, he vastasivat.

Jeesus sanoi:

”Totisesti: portot ja publikaanit menevät Jumalan valtakuntaan ennemmin kuin te. Johannes avasi teille vanhurskauden tien, mutta te ette uskoneet häntä. Portot ja publikaanit sen sijaan uskoivat, ja vaikka te sen näitte, te ette jälkeensä tulleet katumukseen ettekä uskoneet häntä.”

Tänään meillä on täysi syy olla kiitollisia Jumalalle kun olemme voineet kokoontua messuun tänne Ylistaron kirkkoon. Täällä on Elyn väkeä ja paikallista seurakuntaa. Keväällä korona pandemia sulki kirkot ja pakotti papitkin puhumaan kameralle. Viestit kulkevat hienon tekniikan avulla, mutta läsnäoloa ne eivät tee mahdolliseksi.

Itse asiassa Internet on täynnä videonpätkiä, on paljon uskonnollista materiaalia, mutta myös vaikka mitä muuta. Olkoon ongelma mikä tahansa, sieltä aina löytyy joku opastusvideo. Havainnollista tietoa on tarjolla yltä kyllin.

Jeesuksella oli toisenlainen tapa esittää opetuksensa. Hänen tarkoituksensa ei ollut aina jakaa tietoa, vaan saada kuulijat pohtimaan asiaa ja arvioimaan omia asentei-

taan. Usein Jeesus asettaa kaksi ääritapausta vastakkain herättääkseen kuulijat miettimään kantaansa.

Tämän päivän tekstimme osoittaa, kuinka hyvin Jeesus onnistui saamaan jopa ylipapit ja kansan vanhimmat arvioimaan kahden veljeksensä toimintaa. He osasivat myös antaa oikean vastauksen. Siinä samalla kuitenkin selvisi, että kysymys ei kuitenkaan ollut poikien kuuliaisuuden laadun arvioimisesta. Jeesuksen tarkoituksena oli saada korkea-arvoiset kuulijansa tajuamaan heidän oma välinpitämättömyytensä ja tottelemattomuutensa.

Jeesus ei millekään toiselle ihmisryhmälle osoittanut yhtä suorasuokaisia sanoja kuin aikansa uskon-

nollisille johtajille. Kuitenkin juuri he opettivat tarkkaa tottelevaisuutta Jumalan tahdolle. Lainkuuliaisuus on tuon ajan juutalaisuuden tunnusmerkki. Varmaan Jeesuksen esittämä jyrkkäsanainen johtopäätös tuli heille yllätyksenä. Kuinka Jeesus saattoi nuhdella heitä tottelemattomuudesta ja Jumalan tahdon tekemisen laiminlyömisestä? Hehän olivat tarkan kuuliaisuuden ja oikein tekemisen asiantuntijoita!

Sain ystävältäni koskettavan videon. Siinä suuryrityksen pääjohtaja kertoi osastojen johtajille jäävänsä vuoden kuluttua eläkkeelle. Silloin joku heistä nousi hänen paikalleen. Hän jakoi jokaiselle pienet

Kuva Virpi Tuominen

pussit, joissa oli muutama siemen. Vuoden päästä arvioitaisiin kasvatustulokset, mitä siemenet ovat tuottaneet. Kukkaruukuissa alkoikin tapahtua itämistä ja kasvua. Mutta Billin ruukussa ei näkynyt elomerkkiäkään tunnollisesta kastelemisesta huolimatta.

Kun vuosi oli kulunut jokainen tuli kasveineen pääjohtajan luo. Myös Bill, jonka kukkaruukussa oli vain multaa. Hän oli nolostunut, pettynyt ja häpeissään samalla kun muut esittelivät komeita kasvejaan.

Kaikkien hämmästykseksi pääjohtaja kuitenkin ilmoitti, että

Bill olisi tuleva pääjohtaja. Samalla hän kertoi, että kaikki olivat saaneet keitettyjä siemeniä. Ei ollut mahdollista että kenenkään saamat siemenet olisivat voineet itää. Muiden komeat kasvit olivat siis pelkkää hämäystä ja silmänlumetta.

Tottelevaisuus on uskoa ja luottamusta. Se on myös uskollisuutta ja sinnikästä pitäytymistä siinä mikä on oikein.

Tämän sunnuntain otsikko kutsuu meitä tutkimaan itseämme: Onko varmuuteni ja turvani yksin Jumalan varassa. Mikä on meidän elämässämme kai-

ken liikkeellepaneva voima? Mistä saan turvani? Minne mieleni kääntyy kun tarvitsen sisäistä lepoa ja rauhaa? Mille toivoni ja rohkeuteni tulevan edessä perustuu?

Jeesus ei nuhdellut ylipappeja ja kansan vanhimpia sen vuoksi, että he olivat kuuliaisimpia ja tunnollisimpia uskonnon harjoittamisessaan. Jeesus ei opeta tottelemattomuuteen eikä vähättele Jumalan tahdon noudattamisen tärkeyttä. Kuitenkin nuo kansan nokkamiehet, jotka kilvoittelivat ollakseen moitteettoman lainkuuliaisimpia, olivat olleet huolimattomia olennaisessa asiassa. He olivat lyöneet laimin vanhurskauden tielle lähtemisen. Heidän virheensä oli siinä, etteivät he uskoneet Johannes Kastajaan.

Olemme käsitelleet melkein koko tekstin, mutta löytyykö siitä ollenkaan armoa? Liikkuuko Jeesus pelkästään kuuliaisuuden teeman ympärillä?

Kyllä Jumalan armo ja hyvyys on tekstissämme vahvasti läsnä. Se löytyy esimerkiksi lauseista: *”portot ja publikaanit menevät Jumalan valtakuntaan...”* *”Portot ja publikaanit sen sijaan uskoivat...”* Nämä lyhyet maininnat paljastavat mistä Jeesuksen mainitsemassa vanhurskauden tiessä on kysymys.

Jo vuosikymmeniä kirjahyllyssäni on ollut eräs kristillisen dogmatiikan teos. Muistissani on lähtemättömästi yksi kirjan lause: *”Ainoastaan radikaali käsitys synnistä tekee mahdolliseksi radikaalin käsityksen armosta.”* Puhuessaan portoista ja publikaaneista Jeesus osoittaa todeksi tuon viisaan saksalaisen teologin toteamuksen. Jeesuksen armollisuus oli radikaalia koska se kohtasi kiistattomasti suuret syntiset.

Jeesus tavoitti rajulla tavalla syntiin ja pahuuteen sotkeutuneet ihmiset. Juuri heidän kohdallaan tapahtuu valtavan armon ihme: Heille avautuvat Jumalan valtakunnan portit. Suuret synnit ja törkeät pahat teot annetaan anteeksi. Jumalattomasta tulee vanhurskas. Täysin kelvottomasta ja pilalle menneestä tehdään Jumalalle kelpaava, puhdas ja pyhä Taivaan asukas.

Jeesus opettaa meitä tässä asettumaan radikaalin armon kannalle. Ehdoton ja väkevä Jumalan armo muodostaa sen

perustan, jonka varassa voimme tässä messussa siunata matkaan kaksi Evankelisen lähetysyhdistyksen lähettiä, Merja Kramsun ja Kari Tynkkysen. Edelleen Jumalan armo, hyvyys ja rakkaus ovat kaikkien meidän kohdallamme yhtä tinkimättömiä kuin mitä ne olivat muoin porttojen ja publikaanien kohdalla.

Tässä Jeesuksen kertomuksessa veljekset eivät lopulta ole niitä ääritapauksia, joiden välisen jännitteen pohjalta arvioisimme omaa asemaamme Jumalan edessä. Itse asiassa vastakkain ovat yhtäällä ylipapit ja toisaalla portot, hurskaat vanhimmat ja petolliset publikaanit. Eteemme nouseekin aikamoinen itsetutkistelukysymys: Kumman ryhmän kanssa me samaistumme?

Miten vältämme omahyväisyyden, itsevanhurskauden ja turvan ja lohdun etsimisen omasta hurskaudestamme. Miten onnistumme näkemään itsemme niin että olemme koko ajan avoimia Jeesuksen radikaalille armolle? Koemme olevamme puutteellisia ja syntisiä, mutta emme me silti portto tai publikaani-nimikkeeseen allekaan kuulu. Ehkä

näiden ääripäiden välimaastosta löytyy kuitenkin juuri se kohta, jossa tajuaamme oman polttavan armon tarpeemme. Ei meitä auta tieto siitä, mihin kohtaan osamme asettaa itsemme syntinen-pyhä-akselilla.

Itsensä tutkiminen tarkoittaa Jumalan katseen alle asettumista. Emme vertaa itseämme kehenkään muuhun. Eikä meidän kannata voivotella huonouttamme. Hedelmällistä itsensä tutkimista on se kun huomiomme kääntyy kiinteästi Jeesusta kohti. Hän on armon ja hyvyyden lähde! Saattaa olla, että loputon sisäinen katse lu johtaa näkemään vain oman sydämemme pimeyden. Katse on kohdistettava itsemme ulkopuolelle, Vapahtajaan, jonka kasvojen valon tieltä varjot katoavat.

Aamen.

Pastori Harri Kuhlalammen saarna Ylistaron kirkossa 23.8.2020.

Kuvat Mauno Parviainen, ellei toisin mainita.

Raamattu tutuksi runojen kautta

Sunnuntaina 13.9.2020 klo 14.30
Seinäjoen seurakuntasali

Runot Irja Forss, laulu Paavo Kujala, Raamatun kertomukset Helena Turja ja Anne Ristikangas, säestys Maria Väinölä ja puhe Harri Kuhlampi. Aluksi kahvitarjoilu alasalissa.

Järj. ELY ja Seinäjoen alue seurakunta

Lisätietoja:
[seinajoenseurakunta.fi/tapahtumat](https://www.seinajoenseurakunta.fi/tapahtumat)

SEINÄJOEN
 ALUESEURAKUNTA

Jarmo Happonen (Ylistaron kappalainen) tervetulosanat ja puhe ELYn juhlassa Ylistarossa 23.8.2020

Rakkaat ystävät,

olette lämpimästi tervetuloa tähän Evankelisen lähetysyhdistyksen lähetysjuhlaan Ylistaron komiaan kirkkoon. Olemme saaneet nauttia Taivaan Isän hyviä lahjoja jo ensin yhteisessä messussa, sitten ruokapöydän äärellä ja vielä saamme tässä yhdessä olla Jumalan hoidettavana.

Tänään olemme siunanneet matkaan kaksi lähettiä, Kramsun Merjan Venäjälle ja Tynkkysen Karin Viroon. Molemmat lähetyskentät ovat myös itselleni tulleet työvuosien aikana jollakin tavalla tutuksi. Muistelen lämmöllä 12 vuoden takaista kevättä, kun Kari isännöi meitä ollessamme bändimme Normanin kanssa pienellä kiertueella virossa. Olimme esiintymässä nuorten kristillisessä Mita sa veel ootad -tapahtumassa ja parissa muussakin paikassa ja saimme tutustua Karin työkenttään siellä. Hienoa nähdä, että Karin työ edelleen Virossa jatkuu, sinne haluan sinulle toivottaa paljon Jumalan siunausta. Myös Merjan työkentällä Venäjällä on tullut pari kertaa vierailtua, kun olen mukana Seinäjoen seurakunnan Inkerityössä. Siunausta sinulle Merja myös sinne sitten kun pääset Venäjälle palaamaan. Te Merja ja Kari olette saaneet kutsun ja olette tätä kutsua uskollisesti halunneet seurata. Työtä on paljon ja haasteita riittää. Hyvän Vapahtajan johdatusta ja varjelusta työhönne.

Tämän päivän evankeliumitekstissä Herramme Jeesus esitti varsin ajattoman vertauksen. Se sopii hyvin tähän päivään, kun lähetyspyhää vietämme.

”Eräällä miehellä oli kaksi poikaa. Hän meni toisen luo ja sanoi: ‘Poikani, mene tänään viinitarhaan työhön.’ ‘En minä halua’, poika vastasi. Sitten hän kuitenkin tuli toisiin ajatuksiin ja meni.

Isä meni toisen pojan luo ja sanoi tälle saman. Poika vastasi: ‘Menen kyllä, isä’, mutta ei mennytkään.”

Tähän vertaukseen voi meistä jokainen samastua joko muistellen omaa lapsuuttaan ja nuoruuttaan tai sitten peilata sitä tämän päivän arkeen oman perheen kanssa. Kuinka monta kertaa sitä itsekin onkaan lapsena luvannut tehdä jonkun äidin pyytämän askareen – ja jättänyt tekemättä. Ja sitten joskus onneksi toisinkin päin.

Jumala on esittänyt meille jokaiselle kutsun. Jumala on luonut meidät, antanut meille elämän. Jokaisella meistä on tarkoitus. Jumala sanoo meille: Tervetuloa elämään. Tämän kaiken minä sinulle annan, tämän perheen, nämä ihmiset ympärillesi, nämä ominaisuudet, nämä vahvuudet, nämä heikkoudet. Tällainen sinä olet, ja tällaiseksi minä olen sinut luonut. Ole hyvä.

Sitten kun tähän maailmaan kutsun saanut ihminen katselee itseään, hän huomaa, että se kuva mitä peilistä katselee, ei aina ole miellyttävä. En osaa olla siitä kiitollinen. Kun yritän kääntää katseeni Luojaani puoleen, en näe hänen kasvojaan, en tunne Luojaani.

Mieleen hiipii epäilyksiä: Onko minulla jokin tarkoitus, vai olenko sittenkin vain sattuman tulosta? Synti sumentaa ja vääristää kaiken sen, minkä Jumala on meille antanut. Silloin Jumala esittää uudelleen kutsun: Tule luokseni. Katso, täällä minä olen, olen tässä ihan lähellä. Kasteen vedessä ja Sanassa olen sinut ottanut omakseni, sinä olet minun. Saat syntisi anteeksi, saat olla minun lapseni, tule jälleen luokseni.

Jumala kutsuu jokaista lastaan luokseen, ja niin hän kutsuu tänään meitä jokaista. Hän kutsuu meitä työhön viinitarhaansa, maailman keskelle tekemään hänen valtakuntansa työtä, julistamaan evankeliumia sanoin ja rakkauden teoin. Miten me tähän kutsuun vastaamme?

Tämän pyhän sanoma kutsuu meitä tutkimaan itseämme. Meidän tulee tutkia elämäämme, sitä kumman pojan tiellä me olemme. Jumala on isä, me olemme hänen lapsiaan.

Luonnostamme me ehkä ajattelemme kuin se toinen veli. Kyllä minä pystyn, kyllä minä osaan. Kyllä minä pystyn toteuttamaan Jumalan tahdon omassa voimassani. Mutta sitten saa huomata, että ei minusta olekaan siihen. Toivottavasti me jokainen voisimme löytää itsemme tuon ensimmäisen pojan asemasta: Hän ei ensin halunnut mennä mutta sitten kuitenkin meni. Ei minusta ole tähän, en minä osaa enkä jaksaa. Olen liian pieni, heikko ja syntinen toteuttamaan Isän tahtoa. Kun me tulemme pieneksi, voi Jumala tulla suureksi. Syntinen saa syntinsä anteeksi. Jumala kutsuu armahdetut syntiset työhönsä, ja sillä viinipellolla työtä riittää meille jokaiselle.

Tästä vertauksesta puuttuu sellainen isän suosikki-poika, joka lupaa mennä ja myös menee.

Vain Jumalan Poika, Jeesus, oli se poika, joka suostui isän tahtoon ja myös teki sen työn, jota varten hänet oli lähetetty. Hän sanoi Jumalan kutsuun kyllä ja toteutti tuon kutsun loppuun asti. Fil. 2:8: *Hän alensi itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, ristinkuolemaan asti.* Tuo Jeesuksen kuuliaisuus on meidän onnemme. Me emme pystyneet olemaan kuuliaisia, mutta Jeesus oli kuuliainen meidän puolestamme: Room. 5:19: *Niin kuin yhden ihmisen tottelemattomuus teki kaikista syntisiä, niin yhden kuuliaisuus tekee kaikista vanhurskaita.*

Niinpä tänään meille sanotaan: 5. Moos. 9:6: *Painakaa siis mieleenne, ettei Herra, teidän Jumalanne, anna tätä hyvää maata teille teidän kuuliaisuutenne takia, sillä te olette uppiskainen kansa.*

Meille annetaan hyvä maa, paikka taivaan kodissa siksi, että Jumala on meitä kohtaan kuuliainen. Se ei ole omaa hyvyyttämme, vaan Jumalan hyvyyttä. Tänään hän kutsuu meitä: Lähde työhön minun viinitarhaani! Siellä Jumalan viinitarhassa on ihmisen parasta olla. Vaikka se on työtä ja vaivaa, on se myös paikka missä sydän saa levon ja rauhan. Siellä Isä itse ruokkii meitä parhailla puutarhansa antimilla.

Kuvassa Viron lähetti Kari Tynkkynen ja Venäjän lähetti Merja Kramsu siunataan matkaan Elyn syysjuhlassa Ylistarossa 23.8.

Kuvat Mauno Parviainen

Iskulauseita ja Sanaa

Paavalin Ensimmäisen korinttilaiskirjeen 3:6 on paljon lainattu lause: *”Minä istutin, Apollos katseli, mutta Jumala antoi kasvun.”* Vanha väännös tästä on varmaan vielä tunnetumpi: Minä istuin ja Apollos katseli. Samalla se on hyvin kuvaava, mitä lähetystyö on. Yhden toisen järjestön iskulause oli aikoinaan, ellei ole vielä: Tarjolla pitäen Elämän sanaa. Sama asia hieman toisin muotoiltuna. Meidän tehtävämme on kertoa, että tämän kaiken takana on Jumala, joka on luonut tämän maailman ja huolehtii siitä rakkaudellaan sekä Jeesus on meidän Vapahtajamme. Viime kädessä Jumala kuitenkin synnyttää tuon luottamuksen ja meidän ansiomme ovat siinä vähäiset. Silti tarvitaan ihmisiä, jotka lähtevät viemään tuota viestiä yhä uusille ihmisille. Meistä jokainen vie sitä lähelle ja lähetystyöntekijä kauemmaksi.

Tänä päivänä kuulee useamman ihmisen suusta, että en ole uskonnollinen, mutta olen kiinnostunut henkisyystä tai jopa hengellisistä asioista. Pohjimmiltaan se kertoo kaipuusta, että elämässä olisi jotain suurempaa kuin oma ajattelu. Elämässä olisi jotain, joka tarjoaa mielekkyyden ja järjestyksen tälle kaikelle jokapäiväiselle ”touhu touhaamiselle”. Meidän vastauksemme tälle etsinnälle on kristinuskon Jumala, elävä Jumala.

Italialaisen dekkarisarjan Isä Matteon viesti rikoksen tekijöille ja lopulta jokaiselle on, että on rakkauden Jumala, joka antaa aina mahdollisuuden aloittaa alusta. Jumalan rakkaus peittää rikkomuksesi ja erheesi sekä saa sinut toimimaan läheistesi parhaaksi. Se ei synny sinusta itsestäsi, vaan se syntyy Jumalan rakkaudesta. Varmaan katoliselta käsikirjoittajalta hyvin luterilainen ajatus laitettu Isä Matteon suuhun. Samalla se on hyvin toivoa antava: Elämässä on aina toivoa paremmasta, vaikka takana on vääriä valintoja ja epäonnistumisia.

Luterilaisuudessa kristityksi tulemisesta ja kääntymisestä tarkastellaan vanhurskauttamisopista käsin. Room. 8:3 *”Jumala teki sen, mihin laki ei pystynyt, koska se oli ihmisen turmeltuneen luonnon vuoksi voimaton. Syntien sovittamiseksi hän lähetti tänne oman Poikansa syntisen ihmisen kaltaisena.”* Tämä merkitsee ihmisen tekemistä pyhäksi ilman mitään laatuvaatimuksia ihmiselle, koska Jeesus itse samaistui ihmisen osaan, kärsi ihmisille kuuluvan rangaistuksen sekä täytti lain meidän puolesta. Siihen ei ole mitään lisättävää. Jeesus kantaa meidän puutteemme ja syntimme sekä me puolestamme saamme Jeesuksen vanhurskauden ja pyhyiden. Tämän todistaa Room 8:10 *”Jos Kristus on teissä, teidän ruumiinne tosin on kuollut synnin vuoksi, mutta Henki luo elämää, koska teidät on tehty vanhurskaiksi.”* Ei siis me olemme tehneet, vaan: Teidät on tehty. Tätä viestiä lähetystyö vie eteenpäin sanoin ja teoin tasapuolisesti kaikille, niin köyhille kuin rikkaille. Tämän kiteyttää hyvin Pelastusarmeijan vanha iskulause: soppaa, saippuaa ja Sanaa.

Markku Arola

Malmin seurakunnan pastori Ylistarossa 23.8.

Kuva Mauno Parviainen

Lähetys tuli lähelle

Älä pelkää, nouse, hän kutsuu Sinua! Sokealle Bartimeiokselle väkijoukossa olevat sanat tulivat rohkaisuksi ystäviltä. Ja Bartimeioksen pelko haihtui ja hän nousi. Jeesus kutsui häntä.

Vuonna 1985 palasin Ukrainasta, Krimiltä, jossa olin työskennellyt puoli vuotta matkailun parissa. Suuntasin Kurikkaan ja päätin jäädä sinne loppuiksi. Toisin kävi: naapuriin muutti Kaarina, joka oli kasvanut Namibiassa, Amboamalla. Afrikka tuli lähelle, ihan kotiovelle.

Tieni veikin sitten Kurikasta pian Keniaan ja sieltä, monella tapaa raskaiden vuosien jälkeen Lapualle. Päätin taas jäädä sinne loppuiksi. Mutta lähetys tuli lähelle. Hirvijoella kun toimii yksi Suomen vanhimmista lähetyspiireistä. Lähetys tuli taas lähelle. Samaan aikaan alkoivat talkoomatkat Inkeriin, kirkot nousivat Venäjällä ja ovet ja sydämet avautuivat. Tuli Jumalan aika.

Älä pelkää, nouse, hän kutsuu Sinua! Kotimaa-lehden ilmaisjakelunumero löysi aikanaan tiensä Hirvijoen koulullekin. Siinä Lähetysseura haki piispan sijaista Inkerin kirkkoon. Soitin saman tien ja kuulin, että ilmoitus oli vahingossa mennyt lehteen: Tarkoitus oli täyttää paikka sisäisellä haulla.

Rovasti Kirsti Mauranen näki uskon silmillä kuitenkin kauemmaksi: Tammikuussa 1998 nousin Pietarin junaan 8 matkalaukun kanssa. Silloinhan Helsingin asemalla oli vielä kantajia ja Pietarin junassa isot hytit. Pietarissa juna saapui Suomen asemalle. Samalle asemalle, josta isoäiti matkusti 1918 vapaaseen Suomeen. Ympyrä siis sulkeutui. Päätin jäädä sinne loppuiksi, no, ainakin eläkkeelle saakka...

Olen siis saanut palvella Inkerin kirkkoa jo yli 20 vuotta. Ensin piispa Aarre Kuukauppia, Inkerin kirkon ensimmäistä paikallista piispaa. Nyt Ivan Laptevia, uutta piispaa, joka asetet-

tiin virkaan helmikuussa. Eikö se muuten ole aika kummallinen asia, että esimiehet alkavat olla itseään nuorempia? Minulle rakas tehtävä on aina ollut kirkon ekumeenisissa suhteissa auttaminen.

Pieni kirkko on saanut tuoda yhteen hyvinkin erilaisia toimijoita: kirkkoja ja järjestöjä.

Yhdessä olemme ehkä pystyneet katsomaan kauemmaksi ja ennen kaikkea näkemään sen miten Kristus itse kantaa kirkkooan myös suuressa Venäjänmaassa.

Venäjän vuodet ovat pitäneet sisällään niin paljon iloa, rakkautta, hauskuutta ja ystävyttä, että maljani on ollut todella ylitsevuotavainen. Eikä tässä vielä kaikki! On myös ollut paljon jännittäviäkin hetkiä! Jos kaipaat elämäsi jännitystä, niin lähde lähetysmaille! Mieluusti Venäjälle!

Jostain kummallisesta syystä minulle on aina osuneet ne parhaimmat nimikkoseurakunnat.

Arpa on siis tässäkin suhteessa langennut minulle ihanasta maasta! Matkoja Venäjällä on ollut paljon, mutta kyllä Suomessakin on saanut matkata. Ihan virran puolesta olen nauttinut isänmaamme kauneudesta seurakuntavierailujen yhteydessä. Meillä on kaunis ja hyvin hoidettu maa: on kauniit kirkot ja seurakuntien muutkin tilat. Joka paikassa olen tavannut lähetykselle syttyneitä sydämiä.

Suuri on sen rakkauden määrä mikä näiden ystävien ja seurakuntien kautta on tullut minun ja Inkerin kirkon osaksi. Uskon, että sen kaiken on saanut aikaan Pyhä Henki.

Korona-aika on lyönyt leimansa myös Inkerin kirkkoon. Toiminta jouduttiin keväällä siirtämään verkkoon. Iloitsemme kuitenkin siitä, että ohjelmien seuraajia on ollut runsaasti. Nyt jumalanpalveluksia saa jo pitää, mutta muu toiminta on vielä rajoitettua.

Tässä koronakevään ankeudessa päätin minäkin ryhtyä tuottavaan toimintaan ja siivota kirjahyllyni. En tosin päässyt kovinkaan pitkälle. Löytyi liikaa kiinnostavia kirjoja, joita en hennonut heittää pois. Hyllystä tipahti pieni kirjanen On Ljupet. Se on ystäväni Solveigin isän Lars Nylundin kirjoittama kirjanen kasteesta. Kirja toi huoneeseen taivaan tuoksua. Se oli kuin viesti jostain salatusta vaikeana aikana. Yhä uudelleen saamme palata pyhän kasteemme armoliittoon. Sen kautta kurkistamme jo paratiisin puutarhaan.

Jos ei ole mahdollista saada ehtoollista, kokoontua yhdessä Jumalan Sanan ääreen, laulaa seurakunnan kanssa, niin silloinkin saamme muistaa kastettamme, luterilaisen uskomme aarretta.

Turvautua siihen ja Jumalan Sanan lupauksiin: *Nouse, älä pelkää, Vapahataja kutsuu Sinua.*

Näihin turvautuvat myös Inkerin vanhat uskovaiset. Niihin turvaa Evankelinen lähetysyhdistys, niihin turvaa Inkerin kirkko. Sen yli 80 seurakuntaa, 6 rovastikuntaa, Teologinen Instituutti ja diakoniset laitokset. Emme toki halua jäädä historian hämärään, mutta saamme oppia vanhojen pyhien elämästä ja myös heidän kärsimyksistään.

Martti Rautasen, Inkeriläisen maaorjan pojan Jumala kutsui Novasolkien kylästä, läheltä nykyistä Venäjän ja Viron rajaa kauas Ambomaalle, nykyiseen Namibiaan. Rautasen kerrotaan kuolinvuoteellaan sanoneen: *On ihana asia, että meillä on evankeliumi.*

Sama evankeliumi lohduttaa tänä vaikeana aikana myös meitä ja In-

kerin kirkkoa. Samaan kasteeseen turvaamme, sama Kristus yhä meitä kaikkia kutsuu.

Saman Paratiisin porteista käymme yhdessä siihen maahan, jonka aurinkona on itse Herra Jeesus Kristus, kaikkien kansojen Vapahataja.

Siksi saamme jo nyt yhtyä profeetta Jesajan sanoihin: *Tämä on Herra, Häneen me kiinnitämme toivomme, iloitkaamme ja riemuitkaamme. Jes.25:9*

Merja Kramsu, Ylistarossa 23.8.

Kuvat Mauno Parviainen

Rovasti

Tapio Turunen

13.3.1938-15.7.2020

Rovasti Tapio Turunen piti puheen Hyvinkään vanhassa kirkossa Siionin kanteleen lauluillassa 7.7.2008 ELYn aloittaessa toimintaansa Hyvinkäällä. Hän puhui kirkastusvuoritapahtumasta, jossa opetuslapsien oli sanomattoman hyvä olla, jopa niin, että he halusivat rakentaa vuorelle kolme majaa ja jäädä sinne asumaan yhdessä Elian, Mooseksen ja Jeesuksen kanssa. Mutta, tänne ei voi jäädä! Meidän tulee laskeutua alas vuorelta ihmisten pariin ja viedä evankeliumia eteenpäin katsomalla Kristukseen, Tapio julisti.

Tapio sai tuon puheensa jälkeen elää vielä kaksitoista täyttä vuotta täällä ihmisten parissa mm. Elyn tilaisuuksissa vuosittain evankeliumia julistaen, Oratoriokuorossa laulaen sekä monissa seurakunnan tilaisuuksissa läsnä ollen, kunnes sitten Taivaallinen Isä näki viisaaksi kutsua hänet pois ajasta ikuisuu-

teen. Nyt hän saa olla Jumalan turvissa "kirkastusvuorella" yhdessä kaikkien pyhien kanssa odottaen ylösnousemuksen aamua.

Taivaallinen Isä antoi Tapiolle rauhallisen kotiinkutsun. Vielä viimeisenä elinpäivänään hän sai ajella Kirsti-vaimonsa ohjaamassa autossa Kytäjän kauniissa maalaismaisemassa ihaillen kypsyviä viljavainioita ja nauttien juuri poimittuja mansikoita. Kotiin palattuaan Tapio istui vielä hetkisen ulkona rollaattorin tuolilla ihaillen kesän kauneutta. Astuttuaan kotinsa sisälle hän sai sairaskohtauksen kautta yllättäen kutsun lähteä Taivaan kotiin.

Hyvinkään kirkossa pidetyssä siunaustilaisuudessa pastori Jyrki Rauhala muisteli Tapion rikkaita ja työntäyteisiä pappisvuosia. Tapio syntyi Kiihtelysvaarassa. Hänen isänsä kaatui talvisodassa, kun Ta-

pio oli vasta kaksivuotias. Isäänsä Tapio kaipasi usein. Koulunsa hän kävi Soinissa ja Enossa. Teologian kandidaatiksi hän valmistui 1965 ja hän sai pappisvihkimyksen Helsingin tuomiokirkossa. Ensimmäinen papinpaikka oli Ul. Pyhäjärven seurakunnassa. 1970 hän sai nuorisopapin paikan Hyvinkäältä. Hyvinkäällä hän palvelikin lähes koko työvuosiensa ajan lukuun ottamatta vuosia 1971-76, jotka hän palveli pappina Australian Melbournissa suomalaisten siirtolaisten keskuudessa. Hyvinkäälle palattuaan Tapio valittiin I kappalaiseksi ja vuonna 1996 kirkkoherraksi. Eläkkeelle hän jäi v. 2001.

Tapio oli ylpeä karjalaisista juuristaan. Hän oli hyvin sosiaalinen, värikäs ja yhteistyöhakuinen. Viimeisinä eläkevuosinaan hän kirjoitti suuren osan v. 2017 ilmestyneestä seurakunnan satavuotishistoriakirjasta.

Tapio kirjoitti vieraskirjaamme 29.5.2017: *Kiitämme illan antimista ja vieraanvaraisuudesta. 100-vuotiaasta seurakuntaamme muistaen ja Jumalan siunauksesta iloiten. Kotimatalla kulkeissamme, Armosta kiittäen laulamme! SK 345:4*

Tapiota jäivät kaipaamaan ja suremaan Kirsti-puoliso, neljä lasta perheineen sekä suuri ystäväjoukko, joita hän oli palvellut ja joihin hän puolisonsa kanssa piti kiinteää yhteyttä.

Kiitollisena Tapion elämästä ja ystävyydestä sekä hänen hengellisestä tuestaan monissa tilanteissa

Kosti Kallio,
Hyvinkään II kappalainen (el.)

Kalliot tervehdyskävynillä Turusten kodissa. Kuvan otti Sirpa Kallio.

Joulun Valo 2020

Joulun Valo ilmestyy jälleen, nimensä mukaisesti lehti tuo valoa ja iloa pimeään ajan keskelle. Lehdessä kerrotaan joulumusiikista, joulunviettoon liittyvistä tavoista ja niiden historiasta, on Raamattuopetusta, lähetysterveisiä ja kuulumisia Elyn työntekijöiden poikkeuksellisesta vuodesta. Tehtäviä myös lapsille.

Tulisitko mukaan kolehtitalkoiisiin tilaamalla lehteä ja lähettämällä sen joulukortin sijaan?

Lehden nipputilaukset toimitetaan marraskuun alkupuolella, jäsenille lehti tulee joulukuun alussa.

Lehden hinta 5 €/kpl

10 kpl -10 % alennus
20 kpl -15 % alennus
30 kpl -20 % alennus
100 kpl -30 % alennus
+ postikulut

Tilaukset ja tiedustelut ELYn toimistolta:

ely@evangeliset.net | p. 040 415 9416
ELY ry, Kokkolantie 12, 43500 Karstula

Joulukeräys

Hyvä ystävä.

Keväällä alkoi uusi aika yhdistyksemme työssä. Tilaisuudet peruutettiin ja kolehtituotot ovat tippuneet rajusti. Samaan aikaan kaikki lähetystyön tukimaksut on kuitenkin maksettu ajallaan ja työntekijöiden palkkakulut on hoidettu.

Vetoamme teihin hyvät lehden lukijat. Vielä on aikaa saada tämän vuoden osalta taloutta tasapainoon ja siksi joulukeräyksemme liittyy jo tuttuun vetoomukseen: Kolehtitalkoot! Osallistu, auta, ole mukana. Pienikin lahjoitus on meille iso apu. Lähetysten osalta kaikki maksut saadaan hoidettua, mutta kotimaan työhön tarvitaan tukea. Auta meitä. Muista meitä.

Voit tehdä lahjoituksen oheisella pankkisiirtolomakkeella, **tili IBAN FI06 5114 0220 0380 63, viestiksi joulukeräys sekä oma seurakuntasi.** (Jos et ole ELYn jäsen ja lahjoitat yli 50 €, laita myös oma nimesi ja osoitteesi lahjan lähettämistä varten.)

MobilePayn lahjoitusnumero on 12374 tai voit antaa tukesi yhdistyksen kotisivujen kautta: **www.evangeliset.net/lahjoita.**

Joulun iloa sinulle, kiitos lahjasta, Jumala sinua siunatkoon.

Rahankeräyslupatiedot s. 2.

Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer		BIC OKOYFIHH	
Saaja Mottagare		Kannatuskohde: Joulukeräys Oma seurakunta:	
IBAN FI06 5114 0220 0380 63		Viteero Ref. nr	
Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry Kokkolantie 12 43500 Karstula		Eräpäivä För. dag	
Maksaja Betalar		Euro	
Allekirjoitus Underskrift			
Tilitytämätön För. konto nr			

Maksu välitetään saajalle vain Suomessa kotimaan maksusääntöjen mukaisesti ja vain maksajan ilmoittaman tilinumeron perusteella. Betalningen förmedlas till mottagaren endast i Finland enligt Allmänna villkor för inrikes betalningsförmedling och endast till det kontonummer betalarern angivit.

Lähetysterveiset Kullamaalta

Sunnuntaina 30.8. vietettiin Kullamaan Pyhän Johanneksen kirkossa suurta juhlaa. Evankelinen lähetysyhdistys – ELY ry:n lähetti, **Kari Tynkkynen** asetettiin kirkkoherran virkaan. Virkaan asettamisen toimitti piispa **Tiit Salumäe** ja häntä avustivat lääninrovasti **Kaido Saak** sekä emeritus kirkkoherra **Ants Leedjärv**.

Kari Tynkkynen saarnasi jumalanpalveluksessa, oli ilo kuunnella, vaikka itse saarnasta en paljoa ymmärtänyt, koska Kari saarnasi Viron kielellä. Iloa tuotti se, että lähetillä on kielitaito, jolla hän tulee ymmärretyksi ja Jumalan sanan saarna välittyy kuulijoille heidän omalla kielellään. Saarnassa oli selkeä laki ja evankeliumi. Kari korosti, että kristityn suusta ei voi tulla vuorotellen kirousta ja siunausta. Meidät on kutsuttu elämään pyhää elämää, Jumalan kunniaksi ja lähimmäisten parhaaksi. Kristuksen sanojen äärellä on hyvä olla oppimassa, omistamassa ja kasvamassa.

Tilaisuuden jälkeen juotiin kirkkokahvit ja seurakuntalaiset saivat onnitella uutta kirkkoherraa. Lahjaksi uudelle kirkkoherralle tuotiin kukkia ja pieniä paketteja, yksi hieman suurempikin. Seurakuntalaisten lahjana Karille lahjoitettiin omenapuu! Saatesanat olivat tutut: *”Vaikka tietäisin, että huomenna tulee maailmanloppu, tänään istutan omenapuun.”* Kirkko on toivon yhteisö, ja sen tulee kasvaa hyvää hedelmää. Kari totesi, että puu istutetaan pappilan pihapiiriin.

Toivoa pappila tarvitseekin. Ja varmaan meidän suomalaisten ystävien tukea. Pappilassa on kirkkoherran toimisto ja seurakuntasali, missä messut pidetään talviaikaan, kirkko on kylmä talvella. Mutta asutopuoli on ollut tyhjillään monta vuotta. Pappilassa viimeksi asunut kirkkoherra Leedjär muisteli kiitollisena Raahen ystävyysseurakunnan

talkooryhmiä, jotka auttoivat pappilan kunnostamisessa. Muutamia vuosia siten piti aloittaa remontin tekeminen, mutta se on jäänyt kesken. Olisiko tässä talkooryhmillä mahdollisuus antaa oma panoksensa Viron kirkon hyväksi? Remontin jälkeen kirkkoherra voisi asua pappilassa, lähellä seurakuntalaisiaan. Jätetään Kari ja Kullamaan seurakunta siis rukouksiimme. Ora et labora – rukoi- le ja tee työtä.

Kullamaan kirkon edessä otetussa kuvassa kirkkoherra emeritus Ants Leedjärv, Kari Tynkkynen ja Antero Rasilainen.

Kuvat Rasilainen

Elyn syysjuhlassa Ylistarossa 23.8.2020

Iltapäivän vuosikokous johdettiin taidokkaasti pj. **Kari Lähdesmäen** johdolla. Elyn toimintaa ja taloutta esitteli kokouksen sihteeri **Antero Rasilainen**. Elyn hallitukseen valittiin uusia jäseniä: **Vuoko Orjala** Lohtajalta, **Mari Mutanen** Vantaalta ja **Ari Salminen** Kouvolasta sekä varajäseneksi **Sirpa Keski-Antila** Ilmajoelta. **Pekka Kiviranta** jatkaa Elyn hallituksen puheenjohtajana toimikauden 2020-2021.

Onnea ja siunausta tehtäviinne.

Kuva Mauno Parviainen

Tapahtumakalenteri

Rukoilemme siunausta järjestettävälle tapahtumille

Syyskuussa

Su 13.9. Jämsä, klo 10 Elyn kirkkopyhä, sukupolvien messu, saarna Sakari Nurmesviita. Aarrearkkutapahduma kaiken ikäisille, Satu Kivisaari, Pirjo Nurmesviita, srkn lapsityöntekijät.

- **Lappeenranta**, Lappeen kirkko, klo 10 Messu, saarna Erja Kalpio.

- **Perho**, klo 10 Elyn kirkkopyhä, saarna toiminnanjohtaja Antero Rasilainen, lit. Eija Seppä. Kirkkokahvit ja Siionin kannel -seurat, Rasilainen, Seppä, srkn työntekijät.

- **Seinäjoki**, srk-keskus, klo 15 Runomatinea. Raamatun henkilöt esittäytyvät runoilijoiden kuvaamina. Runoissa saavat äänen mm. Maria (Jeesuksen äiti), Magdalan Maria, sisarukset Martta ja Maria, Johannes Kastaja sekä VTn Ruut ja Nooa. Runoja lausuu Irja Forss, Raamatun kertomukset lukee Anne Ristikangas ja Helena Turja, musiikissa Paavo Kujala ja srkn kanttori, juonto Harri Kuhalampi.

Ma 14.9. Kurikka, srk-keskus, klo 13 Siionin kannel -seurat, Sirpa Keski-Antila.

Ti 15.9. Forssa, Ystävänkammari (Hämeentie 5), klo 13.30 Siionin kannel -seurat, Annikki Erelä.

- **Juva**, srk-talo, klo 18 Raamattuluento, aiheena Jobin kirja, Erja Kalpio.

Ke 16.9. Jalasjärvi, srk-talo (pieni sali), klo 12.30 Siionin kannel -seurat.

- **Alajärvi**, srk-talo, klo 18 Raamattuluento Jumalan valitut, Harri Kuhalampi.

- **Kokkola**, Kaarlelan srk-koti, klo 13.30 Elyn päiväkahvitilaisuus, Kaija Muhonen ja Salme Heino.

Su 20.9. Lohtaja, klo 10 Kolmen sukupolven messu, aarrearkkutapahduma, Satu Kivisaari, Vuokko Orjala, srkn työntekijät.

- **Hyvinkää**, Vanha kirkko (Uudenmaankantu 13), klo 18 Kirkkoilta, Seija Jokilehto, Anne Blomqvist, Mika Viitanen. Lauletaan Siionin kannelta.

- **Simpele**, kirkko, klo 18 Sanan ja rukouksen ilta, Erja Kalpio.

Ti 22.9. Lehtimäki, srk-koti, klo 18 Raamattuluento Vanhassa vara parempi, osa 2, Harri Kuhalampi.

Ke 23.9. Alajärvi, srk-talo, klo 18 Raamattuluento Jumalan valitut, Harri Kuhalampi.

To 24.9. Hamina, Kulmakivi Juttutupa, klo 18 Hyvässä seurassa -ilta, Erja Kalpio.

La 26.9. Lauritsala, srkn nuorisotila, klo 13 Lataamo, Erja Kalpio opettaa sisäisestä eheytymisestä.

Su 27.9. Alavus, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, messu, Satu Kivisaari, Elina Mäki.

- **Evijärvi**, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, saarna Harri Kuhalampi.

- **Töysä**, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, Satu Kivisaari, Elina Mäki. Kirkkokahvit ja seurat.

Ma 28.9. Kurikka, srk-keskus, klo 14 Syysmyyjäiset ja huutokauppa, hartaushetki, Sirpa Keski-Antila.

Ke 30.9. Kokkola (Läntinen Kirkkokatu 19), klo 10-14 Lähetyssoppi.

Lokakuussa

Su 4.10. Karstula, kirkko ja srk-talo, klo 10 Elyn kirkkopyhä, saarna Harri Kuhalampi. Siionin kannel -seurat.

Ti 6.10. Lehtimäki, srk-koti, Raamattuluento Vanhassa vara parempi, osa 3, Harri Kuhalampi.

- **Riihimäki**, Kirkkopuiston srk-koti, klo 13 Siionin kannel -seurat, Annikki Erelä.

Ke 7.10. Lappajärvi, kirkko, klo 18 Raamattuluento Jumalan valitut, aiheena Abraham, Harri Kuhalampi.

To 8.10. Karstula, Ev. Opisto, klo 18 Raamattuluento Jumalan valitut, osa 1, Harri Kuhalampi, Seppo Tiainen, Jouni Mäkinen.

Pe 9.10. Joensuu, Helluntaisrsk, klo 18 Lehtimajanjuhla, Erja Kalpio.

Su 11.10. Helsinki, Munkkivuoren kirkko, klo 11 Messu, saarna Erja Kalpio. Lähetystilaisuus.

Ilmoita

Tapahdumailmoitukset seuraavaan Elysanomiin ely@evangeliset.net tai p. 040 415 9416 (myös teksti- ja WhatsApp-viestein) **16.11.2020** mennessä, kiitos. Joulun Valo ilmestyy viikolla 50.

- **Seinäjoki**, srk-keskus, klo 15 Rakkaus suurin ei rajoja tunne -lauluseurat, laulu Paavo Kujala, Marjatta Perttula, puheet Markku Ylinen ja Olavi Hepomäki, juonto Satu Kivisaari.

Ma 12.10. Kurikka, srk-keskus, klo 13 Siionin kannel -seurat, Sirpa Keski-Antila.

Ke 14.10. Jalasjärvi, srk-talo (pieni sali), klo 12.30 Siionin kannel -seurat.

- **Kokkola**, Kaarlelan srk-koti, klo 13.30 Elyn päiväkahvitilaisuus, Kaija Muhonen ja Salme Heino.

- **Lappajärvi**, kirkko, klo 18 Raamattuluento Jumalan valitut, aiheena Mooses, Harri Kuhalampi.

To 15.10. Kauhajoki, srk-keskus, klo 13 Siionin kannel -seurat, Sirpa Keski-Antila, Ilkka Tuikkala.

- **Karstula**, Ev. Opisto, klo 18 Raamattuluento Jumalan valitut, osa 2, Harri Kuhalampi, Jouni Mäkinen.

- **Sulkava**, srk-talo, klo 18 Raamattuluento, Erja Kalpio.

Su 18.10. Soini, kirkko ja srk-talo, klo 10 Elyn kirkkopyhä, messu, saarna Harri Kuhalampi, lit. Pasi Kilpeläinen. Kirkkokahvit ja päivätilaisuus.

- **Toholampi**, klo 10 Elyn kirkkopyhä, seurat, Satu Kivisaari.

Ti 20.10. Forssa, Ystävänkammari (Hämeentie 5), klo 13.30 Siionin kannel -seurat.

- **Juva**, srk-talo, klo 18 Raamattuluento, Erja Kalpio.

- **Lehtimäki**, srk-koti, klo 18 Raamattuluento Vanhassa vara parempi, osa 4, Harri Kuhalampi.

Ke 21.10. Lappajärvi, kirkko, klo 18 Raamattuluento Jumalan valitut, aiheena Daavid, Harri Kuhalampi.

To 22.10. Karstula, Ev. Opisto, klo 18 Raamattuluento Jumalan valitut, osa 3, Harri Kuhalampi, Jouni Mäkinen.

Su 25.10. Juva, kirkko, klo 10 Messu, saarna Erja Kalpio.

- **Kokkola**, kirkko (Läntinen Kirkkokatu 12), klo 10 Elyn kirkkopyhä, saarna Pekka Kiviranta. Seurahetki Lähetyssopeella.

- **Seinäjäki**, Törnävän kirkko, klo 15 Maria, valittu joukossa vaimojen -runoesitys, Anneli Lähdesmäki, Ulla Latomäki, Satu Kivisaari, musiikissa Sini Koski. Järj. Pohjanmaan lausujat

Ke 28.10. Lappajärvi, kirkko, klo 18 Maria, valittu joukossa vaimojen -runoesitys. Ohj. Anneli Lähdesmäki, runoja ja Raamatun tekstejä lausuvat Lähdesmäki sekä Ulla Latomäki ja Satu Kivisaari.

To 29.10. Alavus, Olohuone (Järviuomantie 7), klo 13 Hyvässä seurassa, Satu Kivisaari, srkn kanttori.

- **Karstula**, Ev. Opisto, klo 18 Raamattuluento Jumalan valitut, osa 4, Harri Kuhalampi, Jouni Mäkinen.

Marraskuussa

Su 1.11. Kälviä, klo 10 Elyn kirkkopyhä, saarna Antero Rasilainen. Raamattuluento.

- **Nurmo**, klo 10 Elyn kirkkopyhä, saarna Harri Kuhalampi. Seurat.

- **Helsinki**, Vuosaaren kirkko, klo 11 Messu, saarna Erja Kalpio.

Ti 3.11. Jämsä, Helluntaisrk, klo 18 Israel-ilta, Erja Kalpio.

- **Riihimäki**, Kirkkopuiston srk-koti, klo 13 Siionin kannel -seurat, Harri Kuhalampi.

Su 8.11. Jalasjärvi, kirkko ja srk-talo, klo 10 Elyn kirkkopyhä, sukupolvien messu, aarrearkkutapahtuma, Satu Kivisaari, Mikko-Matti Rinta-Harri. Klo 14 Aulis Harjun 80v-syntymäpäiväjuhla (ks. erill. ilm.).

Ke 11.11. Kokkola, Kaarlelan srk-koti, klo 13.30 Elyn päiväkahvitilaisuus, lauletaan Siionin kannelta, Kaija Muhonen ja Salme Heino.

To 12.11. Kauhajoki, srk-keskus, klo 13 Siionin kannel -seurat, Satu Kivisaari, Sirpa Keski-Antila, Ilkka Tuikkala.

- **Sulkava**, srk-talo, klo 18 Raamattuluento, Erja Kalpio.

Su 15.11. Forssa, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, Pekka Kiviranta. Kirkkokahvit ja Siionin kannel -seurat.

- **Tampere**, Aleksanterin kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, Harri Kuhalampi. Siionin kannel -seurat.

- **Teuva**, klo 10 Elyn kirkkopyhä, saarna Raimo Mäki. Siionin kannel -seurat, Sirpa Keski-Antila, Mäki.

Ti 17.11. Juva, srk-talo, klo 18 Raamattuluento, Erja Kalpio.

To 19.11. Sulkava, srk-talo, klo 18 Naisten ilta.

Su 22.11. Kauhajoki, klo 10 Elyn kirkkopyhä, saarna Pekka Kiviranta. Maria-runoesitys, Anneli Lähdesmäki, Ulla Latomäki, Satu Kivisaari.

- **Riihimäki**, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, Kosti Kallio. Kirkkokahvit ja Elyn lähetystilaisuus.

- **Sulkava**, srk-talo, klo 10 Messu, saarna Erja Kalpio.

- **Seinäjäki**, srk-keskus Yläsali, klo 15 Siionin kannel -seurat, Mikko Hautala, Sanna Ålander ja kanttori, juontaja Paavo Kujala. Kahvit klo 14.30.

Ke 25.11. Jalasjärvi, srk-talo (pieni sali), klo 12.30 Siionin kannel -seurat.

To 26.11. Alavus, Olohuone (Järviuomantie 7), klo 13 Hyvässä seurassa, Satu Kivisaari, srkn kanttori.

Su 29.11. Helsinki, Puistolan kirkko, klo 17 Valon messu, saarna Erja Kalpio.

Joulukuussa

Ti 1.12. Riihimäki, Kirkkopuiston srk-koti, klo 13 Siionin kannel -seurat, Kalervo Huttunen.

Ti 8.12. Jalasjärvi, srk-talo (kahvio), klo 18 Elyn ja HYN adventtiseurat.

To 10.12. Sulkava, srk-talo, klo 18 Raamattuluento, Erja Kalpio.

Su 13.12. Himanka, klo 10 Elyn kirkkopyhä, saarna Eija Seppä. Joulujuhla ja seurat, arpajaiset.

- **Seinäjäki**, srk-keskus, klo 12 Maak. joulujuhla. Joulupuuro ja -kahvit, myyjäiset alk. klo 12. Ohjelma klo 13, Satu Kivisaari.

Katso päivitettyt tapahtumatiedot www.evangeliset.net/kalenteri

Aulis Harju 80 v

Kuva Timo Keski-Antila

Juhlan piti olla Helatorstaina 21.5.2020 Jalasjärven srk-keskuksessa.

Syntymäpäiväjuhlan siirtyä isänpäivään 8.11. klo 14 epidemian vuoksi. - Ja sittenkin, jos tilanne sallii. Seuraa ilmoittelua Elyn kotisivuilta.

Oikea syntymäpäiväni on 20.5.

Jos haluatte muistaa jo nyt, niin alla on tilinumero ja kohde muistamiselle. Kiitos

Tili FI06 5114 0220 0380 63

Vapaaehtoinen lahja Evankeliselle lähetysyhdistykselle (**viestiksi Aulis80v**) ja/tai opiskelijakummilleni Raj Baha-dur Buddhalle (**viestiksi kummiRaj**).

Rahankeräyslupatiedot s. 2.

Terveyttä ja siunausta Teille kaikille!

Aulis

Aulis Harju, p. 040 590 3792

*Herran enkeli
on asettunut vartioon.
Hän suojaa niitä, jotka
palvelevat Herraa,
ja pelastaa heidät.*

Ps. 34:8

